

عنوان مقاله:

اثر بخشی روش درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد بر میزان افسردگی مادران دارای کودک با عقب ماندگی ذهنی

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مدیریت، روانشناسی و علوم انسانی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

ادیب جوانمردی - کارشناسی روانشناسی بالینی، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی دانشگاه کردستان

محمدصبور ابراهیمی - دکتری روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر تعیین تاثیر روش درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد درمانی بر میزان افسردگی مادران دارای کودک با عقب ماندگی ذهنی است. روش: روش پژوهش شامل یک طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه گواه برای یک نمونه شامل ۳۰ مادر واجد ملاک های افسردگی و دارای فرزند عقب مانده ذهنی در مرکز مشاوره تدبیر در سنج بود. نمونه به طور تصادفی به دو گروه آزمایشی و کنترل تقسیم شدند و گروه آزمایش ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد دریافت کردند. پرسشنامه افسردگی بک قبل، بعد و نیز در مرحله پیگیری تکمیل گردید. یافته ها: داده های نشانگر تفاوت معنادار بین نمرات پس آزمون و پیش آزمون گروه آزمایش در مقایسه با گروه گواه بود. ($P < 0/001$) همچنین اثر درمان یک ماه پس از مداخله ماندگار بود. نتیجه گیری: نتایج نشان داد که روش درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد در کاهش افسردگی در مادران دارای کودک عقب مانده ذهنی موثر است..

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، عقب ماندگی ذهنی، افسردگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1664205>

